Akbaba

— Hoş geldiniz efendim!...

TÜRK TİCARET BANKASI

ALTIN

3000 ALTIN
7 APARTMAN DAİRESİ
OTOMOBİL-TRAKTÖR
DÜKKÂN
1/2 1954 DE
MİLYON LİRA
VE ÇEŞİTLİ PARA
İKRAMİYELERİ

HER 150 LİRAYA
BİR KUR'A
NUMARASI

T. REKLÂM TİCARET

OTOMOBİL EHLİYETİNİZ YOKSA

En kısa zamanda öğrenmek ve otomobil ehliyeti almak için 5 Haziran'a kadar OTOKURS'a kaydolunuz.
Bu devre müsait saatlerde 135 saat tutarında 100 ders verilecektir.
Trafik imtihanı kazandırılır.
DİKKAT: Kadromuz mahduttur acele ediniz.
Otokurs: Osmanbey - Şairnigâr, Samanyolu sokak, No: 5
Tel: 80900

ÜÇ katlı ev neslin romanı üncü basılış

Yazan:
Yusuf Ziya Ortaç

Fiatı 150 kuruştur. Bu ilânı kesip adresimize gönderenlere 100 kuruşluk posta pulu karşılığı, taahhütlü olarak yollanır.

Yazı işlerini fiilen idare eden: Ahmet KOÇER
Teknik sekreteri: Selâmi Münir YURDATAP
Adres: Akbaba, Klodfarer caddesi, No: 8 - 10
Telefon: 21811 Belediye — İSTANBUL

Basıldığı Yer: Ercan Matbaası

12 13

BAYANLARIN
MUAYYEN
ZAMANLARDAKİ
SANCILARINA
KARŞI

BAŞ ve DİŞ NEZLE GRİPİN
KİNİNLİ GRİPİN

KİNİNLİ
GRİPİN
faydalıdır

BÜTÜN AĞRILARA
KARŞI
GRİPİN
4 saat ara ile günde
[illegible] adet alınabilir

Dübank, T. Ticaret ve İş Bankalarile Millî Reasüranse Şti. nin kurduğu

Ankara Sigorta Şti

Hayatını, Malını Düşünenlerin sığınağıdır
İŞ MERKEZİNİN YENİ ADRESİ
Galata — Bankalar
Cd- No. 80
ANKARA SİGORTA HANI
TELEFON:
Müdür: 42664
Santral: 47580
Telgraf:
Ankara — İSTANBUL

GÖZEN
LİMON KOLONYASI

Garajlı ve Otomobilli VİLLÂ SİZİN OLABİLİR!

150 Liralık Hesap açtırmayı unutmayınız.

EMNİYET SANDIĞI

SAYI: 115 — CİLT: 5 — 27 MAYIS 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

Yeni Kabine

Adnan Menderes yeni kabinesini kurdu. Âdettir, listeyi okuyan bütün ağızlar, gidenler ve gelenler karşısında daima bir hayret «â» sı çeker:

— Â!..

Başvekil Yardımcılığına Fatin Rüştü Zorlu getirilmiş:

— Â!...

Neden «â!..» kuzum?.. Böyle bir makama elbet «fatin» bir zat gerektir. Eğer isimle müsemma arasında bir yakınlık da varsa, ne mutlu... Sonra, hem ikinci adının «Rüştü» hem de eski Dış İşleri Bakanı Tevfik Rüştü'nün damadı oluşu bu zata ayrıca bir kıymet vermiyor mu? E, soyadına gelince, artık bu «Zorlu» şahsiyet karşısında politikamızın meşhur düetocuları «Yalçın - Erim» bile «pes» eder!..

Devlet Vekilliğine Doktor Mükerrem Sarol getirilmiş. Haydi bir hayret daha:

— Â!...

Ayol, neye şaştınız?.. Siz bizim Tıp Fakültesinin şair, hanende, vali, vekil, hattâ baş vekil, eh arasıra da doktor yetiştirdiğini bilmiyor musunuz?

Mükerrem Sarol üstelik kadın doktoru ve operatör... Dokuz doğuran nice sancısı tutmuşları ferahlatabileceği gibi, icabında neşteri eline alıp kör düğümleri ameliyatla da çözebilir!.. Hem memlekette oy sahibi bukadar kadın varken kabinede bir kadın doktorunun bulunmasından tabiî ne olabilir?

Sıhhat Vekâletine Behçet Uz getirilmiş.

— Â!...

Hakkınız var, buna, ilk önce ben de küçük bir hayret çığlığı attım.

Ama düşündükçe, yavaş ya vaş şaşkınlığım geçti: Öyle ya, Sekizinci Büyük Millet Meclisinde, üstad yine böyle Sağlık Bakanı değil miydi? Yurdun sıhhî kalkınması için bir senaryo hazırlamamış mıydı?. Ordu vilâyetinde verem hastalığının binde yarım olduğunu söyliyecek kadar pembe gözlüklü, iyimser bir zat değil miydi?..

— Eh, o zaman C. H. P. Vekili olan Uz, şimdi D. P. ile uzlaşmış... Bunda şaşacak ne var? Her C. H. P. den D. P. ye geçenin Feridun Fikri Düşünsel gibi cezalandırılması şart değil a!..

Yeter ki, hayaller hakikat olsun ve dört yıl sonunda sayın Uz:

— Az gittim, uz gittim... Diye, işi bir masal tekerlemesine bağlamasın!

Başka?.. Haaa, sayın Çiçekdağ Adliye Vekâletinde kalnuş!.. Haydi yine ağız dolusu bir:

— Â!..

Ayol, insaf ediniz, bu şetaretli bahar bayramında, hem «Çiçek», hem «Dağ» olan bir zatı yürütmek kolay mı?

Onun için, şimdilik meşhur atasözüne uyularak, dağı yürütmektense, yerine göz dikenler yürütülmüştür!

Akbaba, yeni kabineyi, en iyi niyetler, en tatlı dileklerle karşılıyor ve hiç de meşhur Ermeni nüktedanı gibi hayretle ağzını açarak:

— Ka bu ne?!..

Demiyor!..

AKBABA

— Yaz... Piyasadaki şeker darlığı dolayısiyle Şeker Bayramının bir ay sonra kutlanmasına karar verilmiştir. (Necmi Ruza)

Gelecek hafta:

Kadın Olan Erkeğin Maceraları

AKBABADA

SİYASİ DRAM :

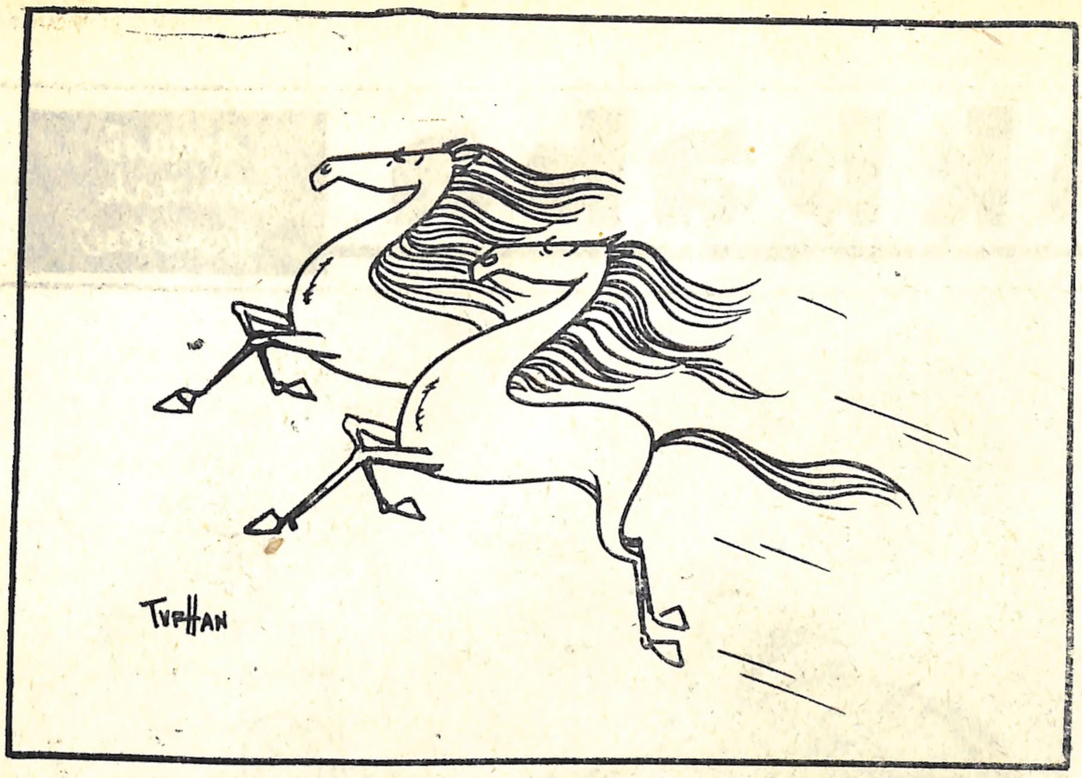

Çifte kuvvetli yeni Demirkırat!..

(Turhan Selçuk)

Fıstık Gecesi

Dedikoduyu yapan :
Fitne FUCUR

Memleketimizin değerli dedikoducularından Fitne - fucur, nâm-ı diğer Adalet Cimcoz, aklına estikce Akbaba için. hususî dedi-kodular yapacağını vâdetmiştir. Sayın Adalet Fitne'nin ilk dedikodusunu okuyucularımızın kulaklarına fısıldıyoruz.

ANTEPLİLERİN fıstık gecesinde, bütün gözleri üzerinde toplayan, şimdiye kadar her boyayı boyadıktan sonra, bu sefer de fıstıkî bir rop içinde fıstık gibi görünen Jâle idi. Jâleciğim, dün gece, bütün fındık kurtlarına taş çıkardınız.

Gecenin en güzel gözleri, Kadriye'nin çipil gözlerile, takma kirpik Dürdâne'nin miyop gözleri idi. Dürdâne derken, kocası Mehmed'in ayağının baş parmağı ile, caza tempo tuttuğunu yazmadan geçemiyeceğim.

Pâkize, bu gece, saçından tırnağına kadar zarafet nümunesi halinde bütün erkeklerin ağzını sulandırdı. Yalnız kocası Murtaza, Pâkize Daltabanzâdelerin oğlu Laçka Ali ile kaynatırken, lâgar vücudü ile çökertiği koltukta geviş getiriyordu.

Türbe örtüsüne benziyen yeşil tuvaleti içinde bayan Mehlika, bir hayalet gibi ortada salındıkca, erkeklerin ne diye bu tazeye yeşillenmediğini bir türlü anlayamadım. Kocası, Zekeriya Bey, Pâkize ile ne kadar övünürse, ne kadar filizlense, yine de bir halt etmiş sayılmaz.

Bu gece Bayan Âbüzer bir harika... Bu kadının «al-beni» si var, «ye-beni» si var, yemenisi var.

Geçkin taze Süheylâcık, bu gece, aile dostları Koca Yusuf'un elinden nasıl kurtulmuş ta buraya gelmiş, şaştım doğrusu. Kendisini fedakâr kocasının kollarına zor atmış... Anlaşılan miadı dolan Yusuf, emekliye ayrılacak gibi görünüyor.

Süheylâcığım, biraz rejim yapsan iyi olacak. Çünkü, mambo oynarken «pucinga pucinga» yapan kalçaların yandan çarklı «Nev-eser» vapuru gibi yalpa vurmağa başladı. Bu gidişle kızağa çekilmek tehlikesi ile karşı karşıyasınız.

Plâj kraliçesi Hasene, koyu Lila Rodya kumaşından tuvaletinin içinde dans ederken eteklerinin fışır fışır fışırdaması, salonda tatlı bir fışırtı yaratıyordu.

On yedinci baharındaki Tülin, ilk defa böyle bir geceye gelmiş. Karılarının hakkından gelemeyen emekli zamparalar, gözlerile Tülini muhasara etmiş lerdi' Bakalım bu nazlı kaleyi hangi zengin-zâde fethedecek?

Şâziyeciğim, bir bahar dalı kadar taze, incecik endamınla gönülleri büyülediğin yeter. Artık sen de kaynatsan iyi olacak.

Kürdilerin Sâfinaz'ı, söylediği Napoliten şarkılarla, bütün salonu bir hayal âlemine sürükledi.

Aman Salih Bey, dikkat edin, çıtı pıtı cana yakın eşiniz Ayten, bal rengi kokteyl elbisesi içinde meltem rüzgârı gibi estikçe, bütün erkeklerin gönlü dalgalanmağa, sizin de mideniz bulanmağa başladı her halde.

Hasan Beyle, sempatik karısı bir kenarda, yakında mirasına konmak ümidinde oldukları kaynanayı, çaktırmadan kıkırdatmanın yollarını konuşuyorlardı.

Bekârların nazar boncuğu Zeynelâbidin'in ellisine merdiven dayadığı halde hâlâ evlenmeyişi, yakında cinsiyet değiştireceğine dair dedikoduların çıkmasına sebep oluyor.

Şükran'dan ağzı yanan Çiklet Nuri, bu gece iki dirhem bir çekirdek olan Melâhati üfleye üfleye yemeğe çalışıyor.

Kalbur Ali, mürdüm eriği gözlü Şadiye ile çoktan kaynatmağa başlamış. Alev bacayı sarmışa benziyor. Yüksek sosyetede onların dört defa mercimeği fırına verdikleri bile söyleniyor.

Kazayağı renkli şapkası, limon küfü eşarpı, güvercin kakası renginde iskarpinleri ve çağla yeşili gözleri ile bayan Belkıs, bir canlı macuncu tablası gibi salonda fırıl fırıl döndükçe, erkeklerin de başları döndü, gözleri karardı. Aman Belkıs o kadar kırıtma, artık çekilmiyor iki gözüm.

Maviş'le Bâbiş, hergül kırmasını Azman Faik'i aralarında paylaşamadılar. Pek sinirli olan iki taze de heyecanlarını firene edemediler, sinirden ikisinin de pilili etekleri tir tir titriyordu.

Gözbebeğimiz Mâidecik bu gece pek alımlı çalımlı. Salonda en büyük sükseyi o kazandı.

— HUDUTLARIMIZ BURUN BURUNADIR. —
Nato kuvvetleri komutanı

(Filiz)

LÂZIM OLAN

Çocuk, babasına sordu:

— Ben hatip olmak istiyorum baba... Nutuk söylemek için ne gibi şartlar lâzım?

— İlk önce, dinleyicileri temin etmek... Sonrası kolay!

TESELLİ

Kocası ölmüştü. Taziyeye gelen arkadaşlarından biri ona teselli verdi:

— Ne ağlıyorsun? Sen şimdi matem içinde bunalırken senin merhum cennet bahçesinde safa sürüyor.

— Ah, imkânı var mı? Onun ayak bastığı yer saniyesinde cehennem olur!

UYKU İLÂCI

Doktor Cavit hastasına sordu:

— Verdiğim ilâçlar sizi uyutmıyor mu bari?

Hasta hararetle cevap verdi:

— Allah sizden razı olsun doktor... Hastalığımda çok fark var. Size gelmeden evvel 20.000 e kadar sayı sayıyordum. Şimdi 19.995 i bulunca uyuyakalıyorum.

— Artık avukatlığa başladım...
— Aman Barutçu, dört yıl o kadar hararetle müdafaa ettiğin dâvayı kaybettikten sonra mı?..
(Necmi Rıza)

Kırk bir buçuk maşallah. Allah aç kurtlardan saklasın.

Mahzun bakışlı Baygın Leylâ, çepeçevre Leopard'la süslenmiş kabak çiçeği renginde fistanını beline toplamış, hoplaya hoplaya dans ederken bir âlem di. Leylâcığım, tuvaletin her halde Christian Dior'un en son Paris modeli olacak. Halbuki sen birinci meşrutiyet modelisin şekerim.

Madam Fofo, üstüne kargaların yuva yaptığı şapkanıza bayıldım. Gri gözlerinize, beyazı bollaşmış gümüşî saçlarınıza pek uymuş, pek şâtifilli idiniz. Hele yelpazenizi salladıkça, Ali ile Veli'yi peşinizden sürüklemeniz, görülecek bir sirk numarası idi.

Dağ rüzgârı kadar taze ve Meryem kadar masum ve tıpkı Hazreti Meryem gibi ruh-ülkudüs'den gebe kalıp, buna kim seyi inandıramadığı için iki aylık İsâ'sından kürtajla kurtulan Berrinciğin de bu gece taş bebek kadar güzeldi. Erkekler bu gece taş bebek Berrinin solgun yüzünü görmek için zorla karaborsadan bilet temin etmişler. Habibe'nin kulakları çınlasın, kızının arkasında dilleri bir karış çıkmış delikanlıları görse, sevincinden ağzı kulaklarına varırdı.

Ayşe, kocasından bir jeneras yon daha genç olduğu için, kocasında dejenerasyon alâmetleri başlamış. Üzüm gözlü güzel Ayşe'ye, kolalı Ahmet kurt gibi bakıyor. Yakında körpe kadıncağızı çıtır çıtır yiyeceğe benziyor.

Ruhsuzlar

AMERİKAN züppesi bir genç vardı, her rastgelişinde:

— Ağabey, Amerikaya gitmezsem, ben adam olamam, derdi. Sonunda bir pundunu buldu. Amerikaya gitti. İnşallah adam olur, diye ümitlenmeğe kalmadı, çıkageldi. Geçen gün, yolda karşılaştık:

— Çabuk döndün dedim.

— Durulacak yer değil dedi.

— Neden?

Nereden öğrenmiş ise öğrenmiş:

— Amerikalılar çok materyalist adamlar, ruhları yok, manevî tarafları yok, dedi.

— Ben senin zeki oğlan olduğunu bilirdim ama, iki ayda, çarçabuk Amerikalıların ruhsuzluğunu nasıl anladın?

— Hemen belli oluyor. Bak meselâ... Yolda giderken bir adam düştü bayıldı, değil mi? Kimse aldırmaz. Başını çevirip bakan bile olmaz.

— Neye?

— Efendim orada organizasyon iyi çalışırmış. İş bölümü varmış. Herkesin işi gücü olduğundan, hiç kimse kaldırımların üzerinde debelenen adamla uğraşamazmış. Onlar niçin vergi veriyorlarmış? Sağlık teşkilâtının otomobilli ekibi hemen gelir, sar'alı hastayı hemen alır, en yakın belediye hastahanesine kaldırırmış.

Oğlanı:

— Gerçekten ruhsuz adamlar! diye onaylamağa vakit kalmadan, bir kalabalığın arasına karıştık. İstanbulun en önemli cadde lerinden birinde, dört yol ağzına herkes toplanmış, merakla bir şey seyrediyorlardı. Gidiş geliş, bütün trafik durmuştu. Her gelen, kalabalığı arttırıyordu.

Delikanlı:

— Acaba ne var? Diye sordu.

— Herhalde bir çingene ayı oynatıyordur, dedim, son günlerde bu yerli sirk numaraları moda oldu!

Kalabalıktan birisi :

— Zannetmem, dedi, herhalde bir seyyar esnaf leke sabunu satmak için illuzyon numaraları yapıyor.

Bayağı meraklandım, kalabalığa sokuldum. İnsan halkasının ortasına, kaldırımlar üzerine bir genç kadın boylu boyunca uzanmış, dişler kenetli, yumruklar sıkılmış, ağzından köpükler geliyor, gözleri kaymış... Birden yay gibi geriliyor, ok gibi fırlıyor. Sonra birdenbire düşünce, taşa çarpan başından küt! diye ses çıkıyor.

Kızcağızı çeviren kalabalığa baktım, hepsinin dişleri meydanda. Konuşulanlar da şunlar:

— Amma sağlam kafası var be!..

— Kaç defa taşa çarptı da yarılmadı.

— Ağzı da köpürüyor yahu!..

Amerikadan gelen yanımdaki delikanlıya baktım. Etekleri açılan kızcağızın bacaklarını seyrediyordu. Konuşmalar devam etti:

— Bari karakola telefon etseler...

— Yahu, şurdan bir bardak su getirin!..

— Bir hayır sahibi yok mu, kaldırsa şu kızcağızı!..

O arada gözüme bir polis çarptı:

— Maymun mu oynuyor, ne toplanmışsınız? Bırakın kızcağızı kendi haline... diyordu.

— Ne adamlarız yahu!.. Kıza bir damla kolonya koklatan yok!

Delikanlıyı kolundan çektim, yürüdük... O anlatmağa başladı.

— Ha... Ne diyordum ağabey, Amerikalılar ruhsuz herifler ves selâm!..

Olaylar Alaylar

KORKUNÇ SAYI!

Ankara ahlâk zabıtası, on beş yılda 20 bin fahişenin sicili tutulduğu, yüz bin uygunsuz kadının da kaydı yapıldığı haberini veriyor. Bu korkunç sayı karşısında insan saçından tırnağına kadar ürperiyor. Bu hesaba göre, yalnız Ankarada, yılda bin beş yüz kadın fahişe, yedi bin kadın da uygunsuz oluyor. Ortalama her güne, dört beş fahişe, yirmi de uygunsuz kadın düşmekte!

İyi ama, hiç kimse çıkıp da sormuyor: Fahişe kadınlarla, uygunsuz kadınlar orta yerde... Ya bu fâhiş erkeklerle, uygunlu erkekler, ne cehennemin dibinde?.. Herhalde bu zavallı kadınlar, bu işi tek başlarına beceremiyorlar, kendi kendilerine böyle olmuyorlar, değil mi?

★

KÜMES AJANSI

Bizim bahçenin alt tarafında bir kulübede oturan Selim ismin de fakir bir eskici vardır. Geçen gün gördüm, şaşırdım. Kılığı kıyafeti düzmüş, parmağında at nalı yüzüklerden.

— Hayrola Selim!.. Ne o, piyango mu çıktı?

— Gibi bir şey... Bizim kulübenin yanında bir kümes vardı ya...

— Eeeee?

— Tavuklar hastalıktan kırıldıydı da, kışın kümesi yıkıp tahta parçalarını yakacaktım. Karı bırakmamıştı. İsabet olmuş.

— Kümesten define mi çıktı?

— Ona benzer bir şey... Bankalardan biri bizim kümesi kiraladı. Bizim sokakta şubesi yokmuş, orada ajans açacak!

HAKARET

Jale isminde bir genç kız, tramvayda giderken, dalgınlığından istifade eden, sekiz tramvay yolcusu tarafından iğfal edilmiştir. İki elinde paket olduğu için, tecavüz hareketine katılamayan bir yolcuya:

— Enayi!.. Diye sözlü hakarette bulunan genç kız hakkında idarî ve adlî takibata geçilmiştir.

★

PEYNİR FABRİKASI

Yabancı sermayeyi teşvik kanununun ilk belirtileri görülmeğe başlandı. Bir Amerikan firması, 12 milyon lira sermaye ile, memleketimizde peynir fabrikası kurmağa karar vermiş. Niçin biz de olmayan, meselâ elektrik, makine, motor fabrikası değil de peynir fabrikası?. Herhalde Amerikalılar bize, lâfla peynir gemisinin yürüyemiyeceğini anlatmak istiyorlar.

BOMBA

Yüz elli dördüncü sevgilisi Zsa Zsa Gabor'dan ayrılan meşhur kadın tavcısı Rubirosa'nın Monte Karlo'da bir aile toplantısında Benli Belkis ile dalga geçmesi hakkında İstanbulda çalkalanan havadis, kadınlar hamamında bir bomba tesiri yapmıştır. Rubirosa gazetecilere verdiği beyanatta, memleketimizden sitayişle bahsetmiş ve «Benim pîrim Türklerin maalesef kıymetini takdir etmedikleri, zamparalar kralı merhum Eyüplü Halittir» demiştir.

★

KONFERANS

Üstad, politikacı Hüseyin Cahit Yalçın tarafından, Ankarada Samanpazarında «Niçin seçilemedim ve seçilememenin ana şartları» konulu bir konferans verilecektir. Giriş serbesttir. Yufka yüreklilerin gelmemeleri rica olunur.

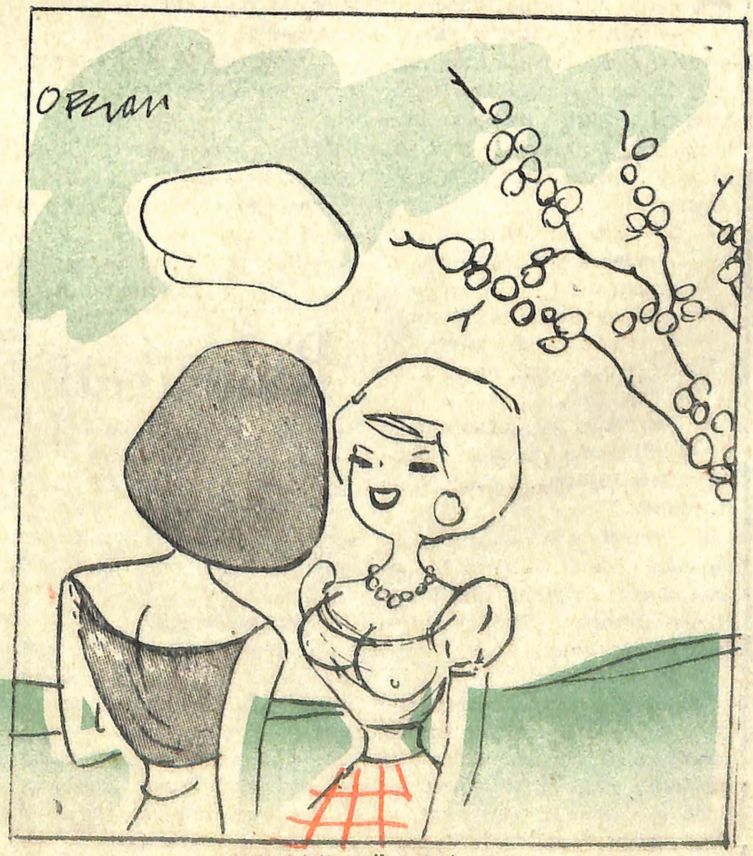

BAHARIN GÜLLERİ AÇTI!..

(Orhan Enez)

RESMÎ DAİREDE

Şef — Demek burada, masa başında uyuyorsun ha?..

Memur — Hor... horrrr!..

Şef — Haydi uyuduğun bir şey değil, bir de üstelik parazit yapıyorsun, horluyorsun!..

Memur — Horrr... Horrr!..

Şef — Haydi horladığına da göz yumalım. Ama birader beni de uyutmuyorsun...

(Şefi iş takibine gelen bir vatandaş zanneden memur, uyku sersemi başını masadan kaldırmadan konuşur)

Memur — Pul, vesikalık fotoğraf... Harcını ver... Kaydiye, Aidiye, resmîye... Öbür masaya götür... Hor, horrr!..

İLÂN

İstanbul Belediyesi Susuzluk İdaresinden:

Gelecek seçimlere kadar Terkos suları için hazırladığımız günlük su programını sayın musluk sahibi abonelerimize bildiriyoruz:

8-9 : Açılış ve kapanış

9-10 : Canhıraş bir hırıltı

10-11 : Temsil (Boğazı kesilen adamın son hırıltıları)

11-16 : Fısıltı ve hırıltılar bültenimizden özetler.

12-13 : Sürekli horultu ve hırıltıya devam.

13-14 : Üç damla sızıntı.

14-15 : Dramatik fısıltılar.

15-16 : İki damla gözyaşı (şıp şıp!..)

16-18 : Sudan melodiler.

18-20 : Tıssss!..

20-22 : Bu saatlerde uyumuş olan halkın su ihtiyacı olmadığından, bahçelerin, parkların sulanması için müthiş bir şarıltı: Şarrr!

22-24 : Hazin tısss'lamalar

24-1 : Bu iki saat arasında, tam zamanı bilinmemekle beraber beş dakika kadar musluklardan küçük su dökülüceğinden, sayın halkımızın fırsatı kaçırmamak için, acele çanak tutmaları rica olunur.

1-2 : Yarınki hırıltılar ve kapanış!

Muhalif — Mudanyada İnönü'nün heykelinden kılıcını almışlar...
Muvafık — Elbet alırlar... Sen silâh taşımanın yasak olduğunu bilmiyor musun?..

(Necmi Rıza)

Önemli Bir Haber Üzerine ANKET

Bir ajansın verdiği habere göre, Amerikada bilginler, uzun çalışmalardan sonra, dişi sivrisineklerin erkek sivrisineklerden daha tehlikeli olduğu sonucuna varmışlardır. (Dikkat: haber gerçektir.)

Amerikadan verildiği için memleketimizi yakından ilgilendiren bu konu üzerinde bilgilerine başvurduğumuz tanınmış adamlarımızın düşüncelerini okuyucularımıza veriyoruz.

Hüseyin Cahit Yalçın:

— Tevekkeli değil, bugünlerde avladığım sinekler hep dişi çıkıyor.

Karagümrük namiyle meşhur, İstanbul mebusu Profesör Kemal Atay:

— Siyasetle uğraşmadığım için cevap veremiyeceğim.

Ormanlar kralı ekselâns Şevket Mocan:

Hükümran olduğum orman krallığı hudutları içinde ne dişi, ne erkek sinek uçurtmadığım için işte cevabım: (üç el silâh sesi) dan, dan, dan!..

Halil Lütfi:

— İnşallah bu haber doğru çıkar. Çünkü dişi sinekten yağ çıkarmak daha kolay oluyor.

Nazlı Tılabar:

, Demokratik memleketlerde dişi sineklerle erkek sineklerin siyasî ve içtimaî hayatta müsavi olmaları zaruridir. Anlaşılan Amerikalı dişi sivrisinek kardeşlerimiz, kadın haklarını korumak için harekete geçmiş bulunuyorlar. Darısı yerli sivrisineklerimizin başına...

Kerimo Nadir:

Anlayana sivri sinek saz, anlamayana davul zurna az, derler. Dişi sivrisineklerin, daha tehlikeli olmaları, erkeklere sinekçe bir ihtardır.

Kemal Zeytinoğlu:

— Ne duruyoruz? Hemen bir açılış töreni yapalım.

Kasım Gülek:

— Ben bekârım. Binaenaleyh dişiler hakkında ileri geri konuşmam, iktidar çevrelerinde dedikodulara sebep olur.

Meliha Avni Sözen: (Derhal bir nutuk çekmeğe başlamıştır).

— Vatannndaşşşşlarrr!..

Sinekkk!.. Küçüktürrr, ama nüde bulandırırrr...

Sayın Meliha Avni etrafındaki boşluğa bakındı:

— Haniya alkış? diye sordu.

Halk Şarkıları

«Vay Cemo Cemile» makamından okunacak bu şarkı Kasım Gülek için bir güzel hanım tarafından yazılmıştır.

Kasım, gül açan da gel,
Seçimi kazan da gel,
Eğerlim kazanmazsan
Kapıp ta kaçan da gel!
Ah Gülek, vah Gülek,
Sen söyle ki biz gülek!..

Kaşların çatık Kasım,
Dudu dil yatık Kasım,
Nutkun neden tutuldu?
Sana ne yaptık Kasım?
Ah Gülek, vah Gülek,
Sen söyle ki biz gülek!..

Nedir bu kara yasın?
Dursun tarağın tasın.
Mecliste olmasa da,
Partide koltukdasın!..
Ah Gülek, vah Gülek,
Nutuk çek ki biz gülek!..

FIKRALAR

PAYLAŞMA

Salomon, oğluna sordu:

— Namuslu adam kime derler?

— Yolda bulduğu para cüzdanini arkadaşı ile paylaşan adama derler.

— (Gözlerini açarak) Nasil pey laşir?

— Cüzdani arkadaşina vererek içindekini cebine atarak, baba!..

SERT BOKSÖRLER

Boksörlerin ikisi de İspanya boğalarına taş çıkaracak sertlikte adamlardı. Birbirine yumruğu indirdikleri zaman Allah yarattı demiyorlardı.

Nihayet biri çenesine yediği bir yumruk üzerine sırtüstü yere yuvarlandı ve bağırmaya başladı.

O zaman seyirciler arasından bir Yahudinin ayağa kalktığı ve bağırdığı görüldü:

— Ne bayiriyorsun be... Kapı da bilet parasını sen mi verdin?

BİR RİCA

İşsiz bir avukat sokakta rasgeldiği zengin ahbabının yanına yaklaştı:

— Beni sevdiğinizi ve itimadınız olduğunu bilirim, dedi, lûtfen boşanma dâvanızı bana verin.

Zengin ahbap hayret etti:

— Fakat azizim... Benim boşanma dâvası açmak istediğimi size kim haber verdi?

— Nişanlandığınızı iki gün evvel gazetede okudum da...

GEBE BİR KADININ ERKEK OLDUĞU ANLAŞILDI.. (Gazetelerden)

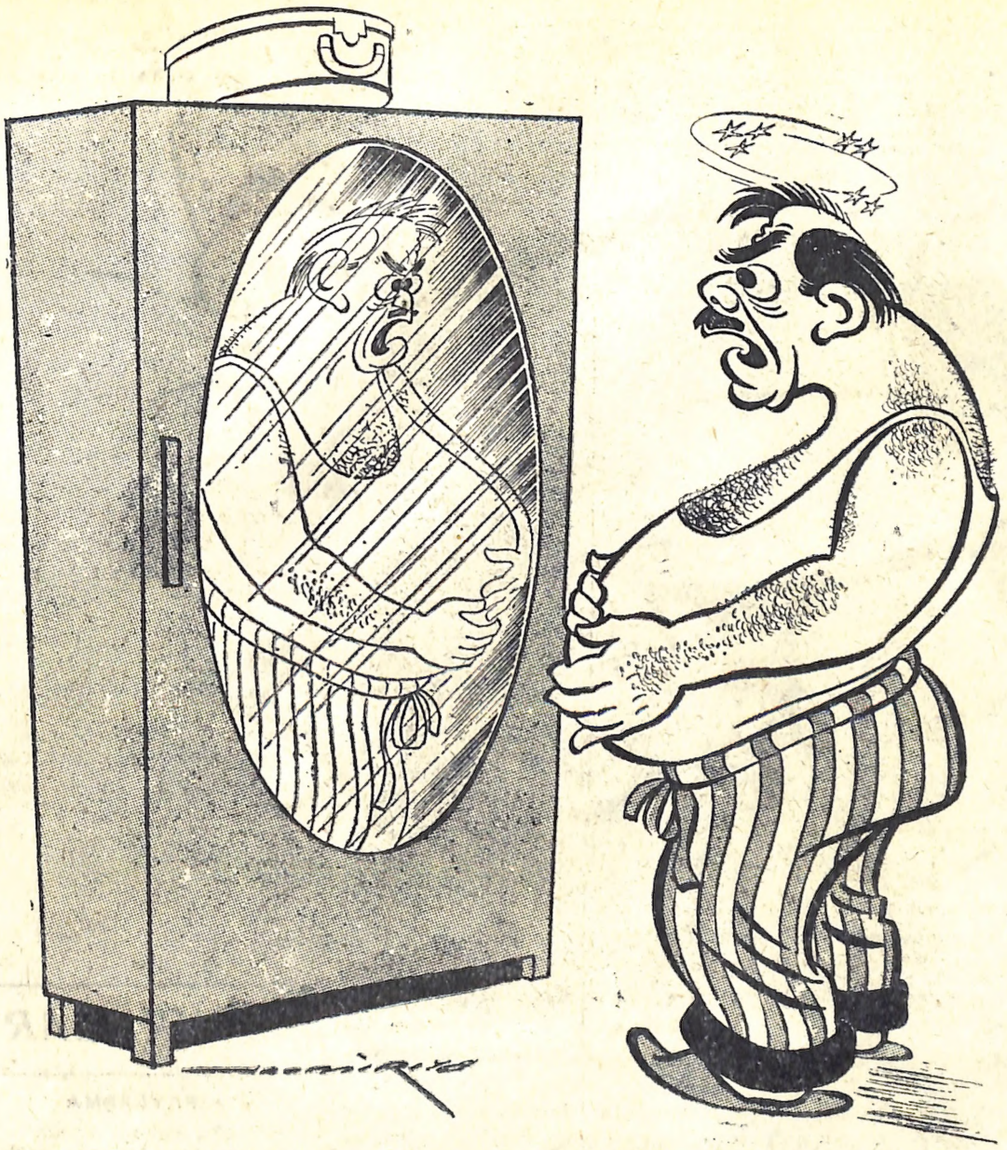

— Aman yarabbi... Acaba gebe miyim!.. (Necmi Rıza)

Hikâye

SPOR HASBIHALİ

İKİ numaralı sevgilim Perihan'ı artık öğrenmişsinizdir ümit ederim. Ne yapalım, seri halindeki imalâta numara koymak âdet. Evlerin, taksilerin, talebelerin numarası, hattâ külhanbeyin bile sıfır numarası oluyor da sevgilinin sıra numarası neden olmasın? Bizim kiler 1 — Semiha Kurtkaya, 2 — Perihan (hangi Perihan olduğunu iz'anınıza bırakırım), 3 — Işık, v.s. olmak üzere diziliyorlar. Şu v.s. den ötesini sayıp dökmeğe hâcet yok tabii...

Evet, 2. numaralı sevgilim Perihan, ki pek çıtı pıtı bir kızdır, spor hasbihallerine bayılır. Eşref Şefik ağabeyimiz «herif» li, «dur ulan» lı konuşmalarına başlamaz mı, kızın ağzı kulaklarına varır keyfinden. Ne diyeceksiniz... Bir kere oldum olasıya hâkim erkeğe, hayrandır. Beni sırf bunun için seçtiğini söyler, lâf aramızda. Bunu itiraf ederken azıcık mahçup oluyorum ama ,ne yapayım? Söz gelişi söylemek icabetti...

Düşündüm, taşındım, sevgilime bir numara yapayım dedim. Doğru Eşref ağabeyime gittim, yani Eşref Şefik Bey'e... O sırada Ednan Ağabeğisi İstanbula gelip gitmişti. Binaenaleyh, şimdilik adaylık madaylık derdi de ortadan kalkmıştı. Hemen eline ayağına sarıldım:

— Ne olursa senden olur ağabey! dedim. Bizimkine bir numara geçeceğim. N'olursun, bu hafta spor hasbihallerinde hastalandım filân de. Yerine adam gönderiyorum de Mesut Cemil seni kırmaz, güya sen yazmış olursun. Spor hasbihalini bana okuturlar. Sevgilim tanır sesimi şaşırır, sevinir de. N'olursun ya hu, sana süs için rey vermedik ya...

İnsanlar bir tuhaf. Eşref Şefik ağabeyim önce bir duraladı. Sonra aramızdaki samimiyeti hiçe sayarak:

— Git işine oğlum, dedi, sen delirdin mi? Orası devlet radyosu. Bana itimat etmişler, bir saat ayırmışlar. Ben nasıl olur da zamanımı sana bırakırım? Yahut yerime seni okuturum? Hem sonra benim tiryakilerim de vardır... Beklerler...

— Bizimki de tiryaki zaten sana. Onun için istiyorum...

— Öyleyse sen git de onu gönder bana...

— Yağma yok. Kırk yılda bir senden birşey istedik be ağabey...

İyi adamdır, paşazâdedir filân ama, asaletli demokratlardandır. Acıdı halime:

— Dur herif, dedi, dur... Başımın cezası. Söyle yapalım. Başka birşey yapayım senin için... Sen hiç spor yaptın mıydı?

— Yooo...

— Zararı yok. Yapmış farzet. Ne meselâ? Boks olsun. Seni adınla sanınla radyoda anlatayım, nasıl dayak yediğini...

— Olmaz ağabey, dedim, olmaz yahu. Beni rezil mi edeceksin sevgilime?

— E, peki, öyleyse sen dayak atmış ol...

— Ha, bak o olur işte...

— Teşekkür ederim. Allah ne muradın varsa versin. Sağ ol, varol. İki dünyada aziz ol, gözden düşürmesin Allah seni...

— Yeter be! Amma da dilenci duası etti nha. Bu pazartesiyi bekle...

— Peki ağabey. Allahaısmarladık...

O hafta bendeki sevinci görmeliydiniz. Ama görmeliydiniz yani... Bir kanatlarım eksikti uçmak için... Perihanı durup dururken radyo dinlemeğe mecbur ediyor, spor gazetelerine boğuyorum. Soruyorum durmadan: «Nasıl, spor haberlerini takib ediyor musun? diye. Maksadım, Eşref Şefik'in o tatlı, o âşina sesini dinlemeğe teşvik etmek. Öyle ya, unutur gider. Hal buki aklında olursa, mütemadiyen sporla uğraşırsa, elbet Eşref ağabeyimi de dinler. Böylelikle benim için söyliyeceklerini kaçırmamış olur...

Hülâsa, binbir delilikle hafta sonunu getirdim. Hiç unutmam, Mayısın ikisiydi o pazar, Seçimlere katıldık. Ben de sandık başkanıydım, bizim semtte. O gün ve ertesi gün sayım işiyle, zabıtlarla protokollarla, istatistiklerle uğraştık. Kıyamet gibi iş. Hulâsa, ancak salı günü sevgilimi bulabildim. Benim radyo dinliyecek vaktim olmadığı için, Eşref ağabeyimin yumurtladığı cevherleri duyamamıştım. Gözlerim Perihanın gözlerinde... Lâfı açmasını bekliyorum ama, kız hiç oralı değil. Acaba adam münasebetsiz bir şey mi söyledi hakkımda?

Nihayet dayanamadım:

— E, dedim, anlat bakalım, dün pazartesiydi, ne yaptın?

Perihan hayretle yüzüme baktı:

— Ne yapacağım? Tabii bankadaydım.

— Radyoda birşeyler var mıydı? Ben dinliyemedim de...

Perihan'cığım birdenbire dudak büktü:

— Bırak Allahınıseversen! dedi, o kadar bekliyordum bu haftaEşref Şefik'in spor hasbihalini... Meğer o da seçim işindeymiş. Adayımış, seçilmiş, bu hafta konuşmasına gelememiş. Spiker söyleyince öyle içerledim ki...

Lâfa bak, içerlemişmiş. Ya ben?

— HİKÂYECİ —

Adnan-ı Kanunî

TANINMIŞ devlet adamlarımızın çoğunda musiki merakı vardır. Sayın Genel başkan İsmet İnönü viyolonsel çalardı. Eski C. H. P. Ulaştırma Bakanı Kemal Satır lâterna çalmakta gayet ustadır. Faik Ahmet Barutçu, şimdi kemençe hocalığına başlamıştır. Nihat Erim'in, iki Mayısa kadar etekleri zil çaldı. Şemsettin Günaltay Hoca gramofon çalmakta gayet mahirdir.

Sayın Başvekilimizin de, yeni hükûmetini kurduktan sonra kendisini bu meraka kaptırdığını öğrenmiş bulunuyoruz.

Hususi foto muhabirimizin gönderdiği fotoğrafta da görüldüğü gibi, muhterem Adnan Menderes kanuna merak sarmış ve meşklere başlamıştır.

Akbaba, demokrasimizin yeni bir kanun devrine girdiğini müjdeleyen bu tarihî vesikayı, bütün gazeteleri atlatarak neşretmekle bahtiyardır!

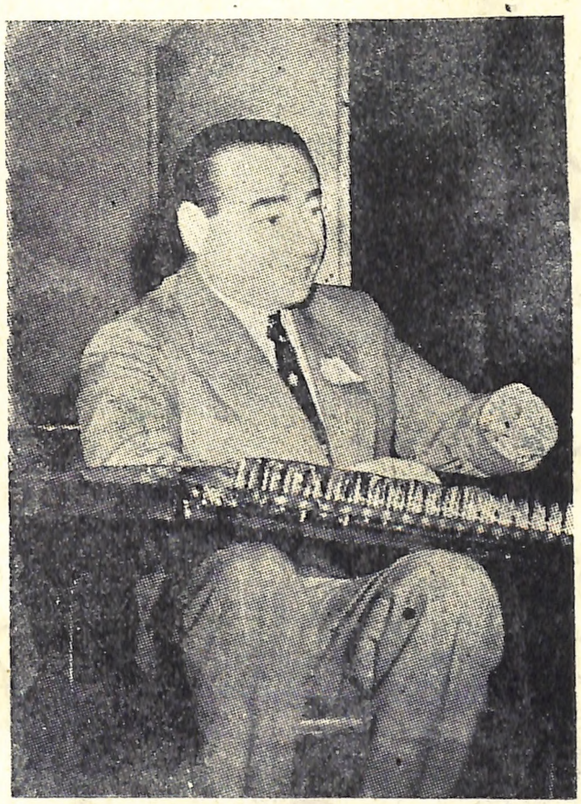

— 4 —

MEMLEKET İŞLERİ

Bır akşam mukâmmel bır ziyafat vardim. Sufrada karşımda Saadet Sultan... içki fazla kaçti, pusula şaştı... banim bajak, onun bajak birbirine karış ti... Saadet Sultana:

— Haydi, fırında marjimek verelim dadim.

— Ya banim kuja? dadi.

— Bır şâre bulajak! dadim.

Geştik kumara. Saadet Sultanın kujasi,

— Nasine? dadi.

— Ban danin kari alajak... Sana bır şıftlik verejek.

Bâşâ bandan şiftlik aldı, ban havâ...

— Bir daha Bâşâ...

— Nasine?

— Uş han, beş hamam...

Bâşâ da şans şok.

— Tekrââr...

— Nasine?

— Bir mehalle...

Mehalle gitti.

— Şimdi Bâşâ, dadim, ban maglub, sana Mısır'ı verejek, san maglub, sanin kari verejek.

— Lâ vallahi...

— Sebeb?

— Şunkum Saadet eskir...

— Muvakkat... Yalnız bır geja...

Ne zaman eskiyejek, ban tamir koyajak, sabıkından muradded teslim edejek.

Uynadık. Bâşâ kazandı. Ban şagırdım jellad:

— Bu harif mamlekete munafi!..

Haydı yellah tahtalı koy...

Bâşâ idam edildi.

BIRINJI NIKÂH

3 Zilhirca 1940

Kari var, karijik var. Farida var, Faridajik var. Ban Farida gordu, alev bajayı sardi. Avlandik. Kırk gun, kırk geja duyun dernek, aman Allah... Abidin Saray, başdan başa şal kalandi. Ne giran ma'lum, ne şikan... Bır yanda rakkaselar, bir yanda bagaraa, lâjıvart salonda muaşaka, yaşil salonda yaşillanma... Ban bûkere oturdum. Fış aldım. Har fiş bir kari... Kâğıt tavzı edildi. Ban da fışt bıla yok. Bırı, bob soledi, bırı pas dadi. Bır harif aştı.

— Bandan uş kari fazlaa...

— Ayva...

Ban blof attım:

— Rast... Butun karilara.

Kagıt şektik. Banda hiş surat yok. Bırı, dâm du per, bırı, uş ru'a şikardi.

— Banim karşimda nasıl ru'a şikarır?.. Damek ihtilâl? Kelle mafiş...

Harijiyya nazırı ayakta kapandı, ona da yellah şektim.

— Lâ vallah... Bu harif me nafi-i Mısra muhalif, asılajak.

Harif asıldı. Ban Faridayı aldım, yellah yatak. O geja kâyfımdan yatak şarşaf farşa farşa farşaladım.

ŞAM BABA

Farida o geja bır şujuk tavlid atti, velâkin dişi... Bır daha tekraar dişi.

— Farida, bu şujuklar san yalnız tavlit etmadin. Barabar imal ettik.

Bu şujuklar arab işi, biri arkek bırı dişi... Bu sefer müzekker şıkarajak...

Inad atti Farida, bir dişi daha şıkardı.

— Haydi yellah, telâk-ı aşareyle bûşadım, dadim.

Caridelere ilân vardım:

«Bir arkek şujuk dugurajak tajrubali bir kari taharri olunur».

Nariman şok mualla, aliyyulalâ, velâkin paşinda bir bubstil.

— Kım bu dalikanli?

— Nışanlım!

— Soyle Nariman, bu harifi inbikten geçirsınlar ma-i makattar mı yapsınlar, kazıkta şaksınlar, yoksa ruhunu mu şı karsınlar?

Nariman inji inji ağladı, mar hamat attım, harifi şimal kutbunda safir yaptım.

Nariman şok yaman... İlk gejadan hâmila, va sabah bır erkek şujuk. Narimana bır inji hadiya attim, aşak kadar, bır bırlant deve kadar, bir yakut, fil kadar ve bir zumrut banım kadar...

HAYDİ YELLAH...

Bır sabah sarayda bir gargaşa bir kurgaşa... Bır telâş, ban kalkdı yavaş yevaş:

— Ne var?

— Arab oynar kum kaynar. Fallâhlar baskın vardi, dadilar.

— Kım bu? Na casaret? Na razalat?

— Ceneral Nagîb sani asajak, dadilar.

Paşamdan sijak sijak bir şaylar geldi. Ban fantalon faşasını rabtederken Ceneral Nagib şıktı.

— Ya Faruuk...

— Soyla ya saydi...

— Haydi fılı fırtı al, yellah ruh...

— Aman haji... Bu şok aji...

Bandu musikaa başladi sapak havası. Baktım tarik yok. Tarik-i salamet firarruha... Onum da teneke, ardımda yuha, baş yuz kari, uş yuz cariya, mucavhar, bavul bavul Para, sandık sandık...

— Haydi Faruk, ıstikamet Kabri Caziresi... Nış, Muntekarlu, yallah, dadim.

Zınkk...

Bir sarsılma, bir bindirme. Kendimi şişman bir kadının kucağında buldum. Şoför:

— Verilmiş sadakamız vardı, az daha bindiriyorduk, dedi. Başını pencereden çıkardı, yol da yürümesini bilmeyen ihtiyara bir sunturlu savurdu. O patırtıda uyandım. Dolmuşta epi dalga geçmişim.

SON

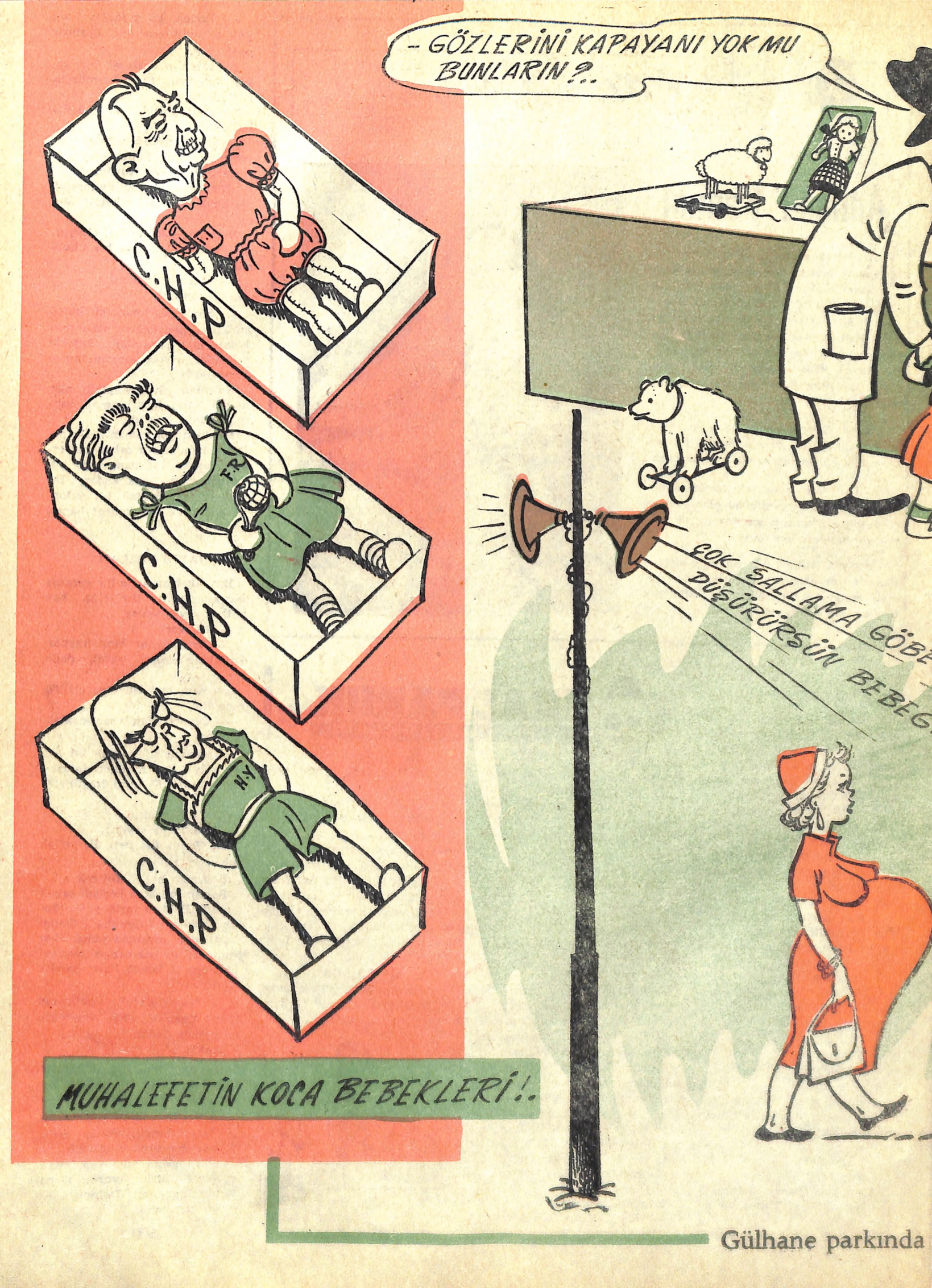

Gülhane parkında

bebek sergisi açıldı!

YAZISIZ!..

(Tonguç)

Şeker Hastalığı

Yemeğimizi bitirmek üzere idik. Kapı çalındı. M. elinde şemsiyesile içeri girdi...

— Sen yabancımız değilsin, dedim, bir sandalye al da karşıma geç... Karnın açsa sana biraz bir şey ikram edebiliriz.

— Hayır, hayır... Teşekkür ederim.. Bir saat evvel evde yemek yedim.

— Âlâ... Fakat sen tatlıyı seversin... Şu tulumba tatlısından bir tane almaz mısın?

O elini göğsüne bastırdı:

— Eksik olma... Yemiş kadar oldum... Buna iki sebepten dolayı kat'iyen imkân yok...

— Hayrola... Nedir o sebepler?

— Birincisi şu ki, geçen hafta kendimi muayene ettirdim, doktor bende dehşetli şeker bul du... Ağzına benden izinsiz bir dirhem şeker koymıyacaksın, dedi.

— Vah, vah... Bu hakikaten mühim sebep...

O elini salladı:

— Acele etme... Bundan daha mühim bir ikinci sebep var...

— Sebebin bundan daha ehemmiyetlisi olur mu?

— Olur... Anlatayım da bak.. Demin yemekten sonra sana gelmek için evden çıktım. Yolda şeytana uyarak bir tatlıcı dükkânına girdim, yarım kilo baklava yedim...

Yahudi Şakaları

ÇEŞNİ HELÂLDİR

Balat çarşısında tuhafiyeci İzak, dükkânında otururken, içeriye manav Aydonatlı Bayram girdi:

— Tonyat mori bezirgân!

— Safa yeldin Bayram paşa hazretleri! Ne var, ne çok!

— Var mi senin düçanda o hangi bir mendil?

— Maşalla, maşalla! İstediğin mendil olsun! Bezin tükân bonmarşe! dokuz çeşit mendil var. Herkesin burnuna yore.

İzak bunun üzerine, raflardan bir takım kutular indirip içlerinden çıkardığı boy, boy, renk, renk mendilleri ortaya yaydı. Bayram bunları eline aldı, yokladı, evirip çevirdi; sonra da bir tanesini burnuna götürerek içine sümkürdü ve tekrar yerine bırakıp dedi ki:

— Nafile! Beğenmedım... İstediğim gibısi mendil yok sende. Alamayacığım...

Kârlı bir alışveriş umduğu halde sukutu hayâle uğrıyan İzak, haykırdı:

— Bunu da almıyor musun?

— Yok!

— Nasin ulur be? İçinde sümkürdün?

Bayram kızdı, İzakın üzerine atlayacak bir vaziyet aldı ve:

— Sumçurduysam ne çikar, mori? dedi; Aksuatada çeşni helâl değil mi?.

HAHAMIN İLÂCI

Salamonun beş aylık çocuğu muannid inkibaz çekiyordu. Zavallı çocuk, sancılar içinde kıvrım kıvrım kıvranıyor, hiç bir ilâç kâr etmiyordu. Salamon, Hahama koştu ve derdini anlatıp çare diledi. Haham:

— Eve yit ta, dedi, bir bardak suyun içine kirk bir defa (Şema İzrael) duasini oku, çocuğa içir.

Salamon, hahamın dediği gibi yaptı ve çocuk kurtuldu. Aradan bir kaç zaman geçti. Bu sefer de çocuk dizanteriye tutuldu. Hiç bir hekim, hastalığı teşhis edemiyordu. Salamon gene hahama koştu:

— Aman bay haham. Bezin çocuk ölüyor! Aşadan çeşme gibi yidiyor. Bana bir çare yap!

Haham, aynile eski tavsiyede bulundu:

— Bir bardak suya kırk bir defa (Şema İzrael) oku, ver içsin!

Lâkin, Salamon durmuş hahamın yüzüne bakıyordu. Haham sordu:

— Ne duruyorsun? Söylediğimi ağnamadin mi?

— Ağnadim ama... Gâliba hatirinizde yanliş kalmiş. Bu söylediğiniz ilâç müshil içindi!.

NE DE ÇOKMUŞ

Salamon, güvey gireceği gün, bazı ahbaplarının tavsiyesile ve ömründe ilk defa olarak hamama gitti.

Bir de kapıdan içeriye girip, hamamı kalabalık görünce:

— Vay canına be!... dedi, buyun ne de çok güvey yiren varmiş!...

BİZİM TOPÇU!..

(Necmi Rıza)

★

PERDE!

,Karı, koca yeni bir apartımana taşınmışlardı. Aradan iki gün geçmeden kadın, kocasına ültimatonu dayadı:

— Bir kaç perde daha almazsan, ben bu evde oturamam.

— Neden?.

— Baksana, karşiki apartımanın pencereleri bize çok yakın. Burada ne yapsam hepsini görürler..

Koca, karısının yüzüne mânalı, mânalı baktı:

— Üzülme karıcığım.. Komşular seni gördükten sonra kendi perdelerini bir daha açmazlar!

Eski Türk Mizahından

Balığa Dair

İNSAN, yediği şeylerden yalnız gıda ve lezzet değil, mizaç ve tabiat da alıyor galiba. Birkaç noktadan balığa benzeyişimiz hatıra o ihtimali getirir. Meselâ büyük balığın küçük balığı yutması insanlar arasında da pek tabiî bir kanun haline girmiş değil midir? Hele turna gibi bazı balıkların dişileri erkeklerini yerlermiş ki, bu hal bilhassa son asırda medenî şehirlerin umumî bir âdeti oldu.

Ağzı var. dili yok olmak itibariyle de insanlar arasında balıktan farksız olanlar pek çoktur. O çeşit insanlardan kurulmuş encümenler, tıpkı balıklardan teşkil edilmiş koro heyetleri gibi sükûtun musikisini ne muvaffakıyetle terennüm ederler. Doğrusu hemen her balığın ağzı vücuduna nisbetle kocamandır. Bir de o koca ağıza göre sesi bulunsaydı denizlerde kopacak curcuna karaların bile rahatını kaçıracaktı. Bütün mahlûklar arasında en uzun ömürlü olanların balıklar arasında bulunması bu sessiz yaşayıştan ve başlarının dinç olmasından ileri geliyor. Keşki bizim kulaklarımız da onlarınki gibi işitmekten ziyade rahatça nefes almıya yarasaydı...

Balık baştan koktuğu gibi, insan cemiyetleri de baştan çürüyor. Arasıra ayağın baş olması bundandır.

Birçok huylarımız var ki, bize balıklarla münasebetten sirayet etmiştir: Yemlemek, volı vurmak, oltaya getirmek, ağa düşürmek, zokayı yutturmak vesaire... gibi. Balığın kavağa çıkması da olmıyacak muratlarımızın timsalidir.

İnsanlar kendi aralarında parasızları balık gibi alık görürler. Halbuki balığın parası yoksa da hiç olmazsa pulu vardır.

Birçok kanadı olduğu halde bir türlü uçamıyan mahlûk odur. Böyle iken halk arasında uç baba torik denmesi, balığın da insan gibi uçarı olmak ve havalanmak meylini gösteriyor.

Dişi balık yumurtasını, erkek balık sütünü ayrı ayrı zamanlarda bırakırlarmış. Demek ki, balıklar tanışmadan izdivaç ediyorlar. İnsanlar bu âdeti taklit edebilselerdi ne kadar rahat edeceklerdi.

Balıkların kanı sıcak değildir derler. Halbuki bazı oynak kadınlara balık gibi deriz. Bu benzetiş balık etinin kemiğinden daha dolgun, sertlik içinde yumuşak olmasından ve ele avuca sığmamasından ileri gelmiş olacaktır. Bununla beraber kanı sıcak güzellerin çoğu da soğukkanlıdırlar.

Bütün dünya sularında on bin çeşit balık bulunduğunu bir kitapta görmüştüm. Ben ancak üç, beş çeşidini ayırabiliyorum ve «kim indi denizin dibine, kim koydu bunun adını, o da balık, bu da balık!» deyip işin içinden çıkan herife hak veriyorum. Ma amafih «bu balık başka balık!» diyenlerin yolu da hayli kestirmedir.

Ahtapot gibi yapışıp sülük gibi emmek, istakoz gibi kızarıp, yengeç gibi yürümek gibi birçok vasıflar bir kısım insanlara deniz mahlûklarından geçti. Bunları düşünerek kısır kadınlarla kısır şairleri yalnız balıkla beslemeli, diyorum. Çünkü dünya mahlûkları arasında en çok doğuran onlardır.

Bir balık öldüğü zaman hayata gözlerini yumdu diyemezsiniz. Göz kapağı yoktur. Bu noktadan dahi balıklara benziyen insanlar var ki, daima açıkgöz yaşarlar ve gözleri açık ölürler.

İbrahim Alâaddin GÖVSA

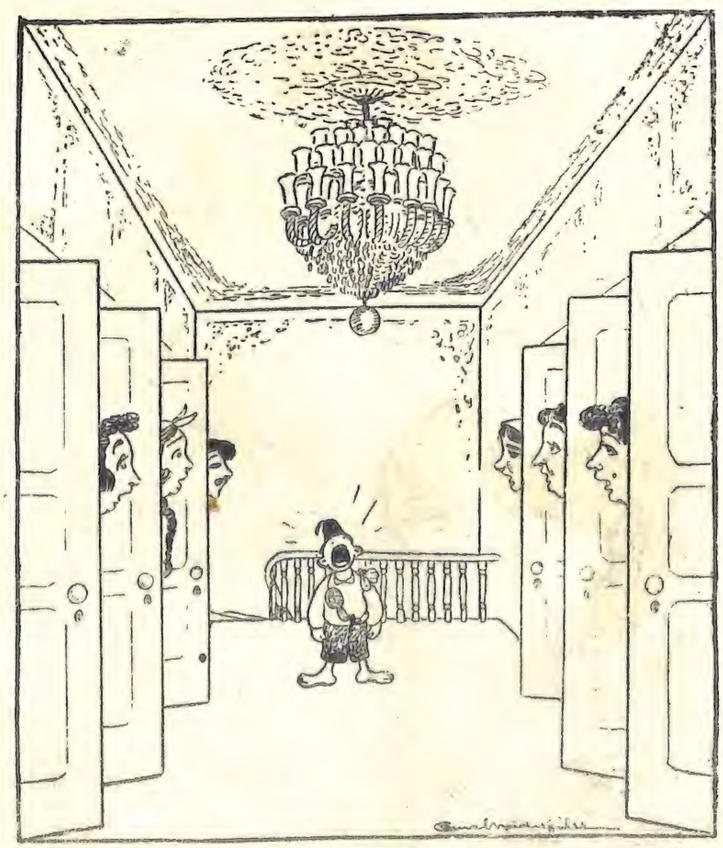

ESKİ HAREM HAYATI:

— Anneeeee!...

(Cemal Nadir)

Kız — Ben vaziyetimi düzeltmeden birdenbire aldın...

Erkek — Şimdi usul böyle yavrum, adama, hazırlanmaya vakit bırakmadan alacağını alıyor!..

YORGUNLUĞUN SEBEBİ!

Öğretmen (S) in yegâne kusuru gevezeliği idi. Geçen gün bir arkadaşına dert yandı:

— Bütün sene her gün sabahtan akşama kadar ders verdim. Fakat bu imtihan zamanındaki kadar yorulmadım.

Arkadaşı gülümsiyerek tasdik etti:

— Hakkınız var... İmtihanda talebeyi az çok dinlemiye mecbur oluyorsunuz.

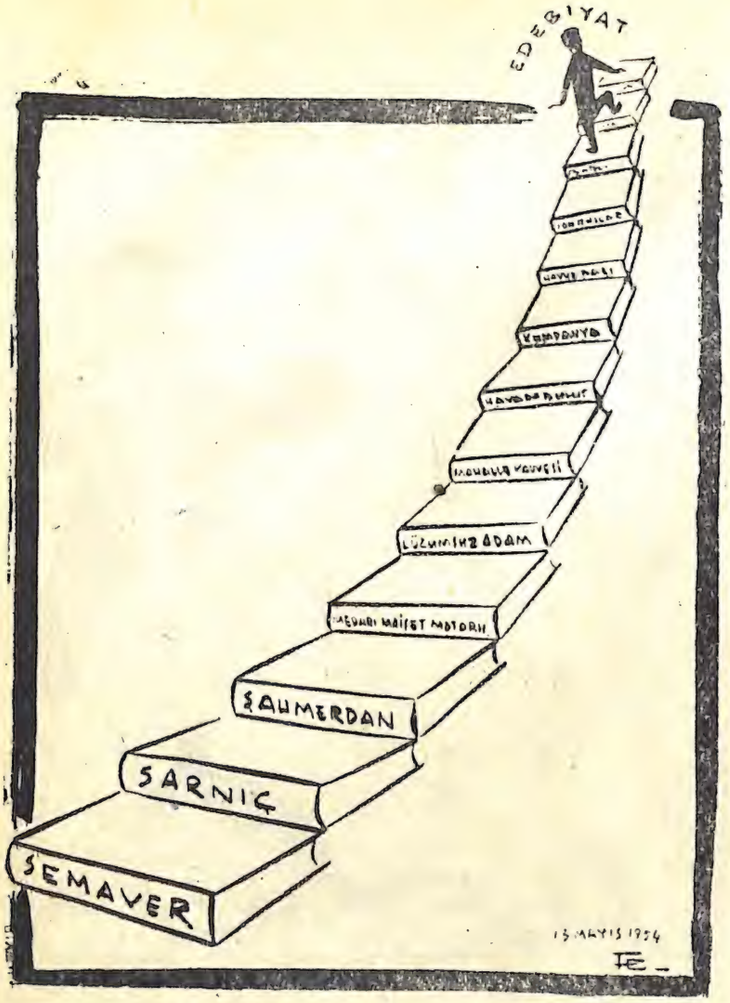

Çok sevgili Sait Faik'in aziz hâtırasına...

((Ferruh Doğan)

Koşma

Hey ağalar böyle mi olur,
Hali yârdan ayrılanın?

Karacaoğlan

Hey ağalar! Böyle mi olur
Hali seçimden olanın?
İner, ummana dökülür,
Seyli seçimden olanın...

Bu iş biraz zor yutulur,
Fakat bir gün unutulur,
Şam şam şakırken tutulur,
Dili seçimden olanın...

Yarın Meclis doluverir,
Ağyar mamur oluverir,
Açılırken soluverir,
Gülü seçimden olanın...

Başında saçı dökülür,
Kahrından ömrü sökülür,
Vakti gelmeden bükülür
Beli seçimden olanın...

Damında kuş ötmez imiş,
Dalında gül bitmez imiş,
İşe, güce yetmez imiş
Eli seçimden olanın!..

ÇENGEL

LİMONATA

Beyoğlunun büyük gazinoların dan birine girdi. Garsona:

— Bir limonata!

Dedi. Biraz sonra garson, şık bir tepsinin içinde, bir bardak su, bir limon, bir tabak toz şekeri getirdi. Müşterinin önüne koydu. Müşteri bunlara hayretle baktı:

— Ben senden limonata istedim, limonata levazımı istemedim!

BAHTİYARLAR

Sedat, Vedada yoldan geçen bir çifti gösterdi:

— Şu yeni evlenen çift muhakkak bahtiyar olacak...

— Nereden anladın?

— Biri kotra meraklısı, öteki de otomobil düşkünü... Birbirlerini yalnız geceleri görecekler de ondan anladım...

NE MUTLU

Biri, gazetede okuyordu:

— Dişini çektirmek için bir diş doktoruna giden yaşlı bir kadın, muayenehanenin bekleme salonunda, kalp durmasından ansızın ölmüş.

Öteki:

— Ne mutlu kadına!

Dedi. Gazeteyi okuyan, hayretle arkadaşının yüzüne baktı. Öteki devam etti:

— Evet, ne mutlu! Diş çektirmenin ıstırabını duymadan göçüp gitmiş!

DİKKAT!

Hepsine Peki

— Ezan Arapça olacak!..

— Ne yapalım, liberto!..

— Türbeler açılsın!..

— İyi ya, demokrato...

Radyodan mevlit... Amenna. Alenen fes satışı, ona da eyvallah... Ada, Kadıköy vapurlarında «Gusul abdesti almak için neler yapmalıdır?» Broşürlerinin satışı. Eh, hürriyet var. İmam Hatip mektebi, o da olsun, oy meselesi. Arapça Ame cüzleri, köylerde mahalle aralarında, eski Türkçe öğretimi... Ona da ses yok. Ama bir şey var, ona can dayanmıyor. Aaah!..

Haydi diyelim ki, bunların hiç biri irtica değil... Peki ama, bu akışa, bu gidişe uyan gazete yazarlarının, hele o genç muhabirlerin Türkçeyi bile yarım yamalak yazarlarken, bir de Osmanlıca halt etmelerine ne diyelim? Seçim nutuklarını radyolarınızdan dinlediniz mi? Konuşanlar, yabancı, bildiğimiz Türkçeyi Arap ağzı (nun) ların üzerine basa basa basa, (ayın) ları çatlata çatlata «lâmelif» leri uzata uzata idgam-ı maalgunneleri belirte belirte konuşuyorlardı. Bu demeçler, Arap taklidi değil, Arabın Türkçe taklidine benziyordu.

İşte bir gazete havadisi:

«Fatma isminde bir kız dağa kaldırarak iğfal edilmiş. Mağdurenin...»

Mağdure.. Kim? Kandırılan kız mı, yoksa bu yazıyı okuyanlar mı?

Geçen gün radyoda verilen bir şehir haberi:

«Belediye reisi sakatatçı dükkânlarını dolaşmış ve sakatat fiyatlarının...»

Hepsine peki, eyvallah... Ama bu işte bir sakatlık olduğu da muhakkak!..

DEDİKODU

Ayten, Ayfere sordu:

— Dün Zehranın çayında imiş siniz. Size neler ikram etti?

— O kadar dedikodu vardı ki, ne yediğimizin, ne içtiğimizin farkına bile varmadık!

NE BEKLİYORSUN?

Kadın, neşeli bir dakikasında:

— Kendimi bir kuş gibi tatlı hissediyorum.

Dedi. Kocası boş bulundu:

— Ne duruyorsun? Gökler seni bekliyor... Uçup gitsene!

KURT'LA KUZU!..

(Sadi Dinççağ)

EŞEK name

Hayvanların Filesofu

BİR kısım bilginlere göre felsefeyi icat eden, bir kısımlarına göre de keşfeden eşektir. Eşek, filesofların değilse bile, felsefenin pederi sayılır. Her eşek, bir filesoftur, fakat her filesof bir eşek değildir.

Eşeklerden daima bu boş kubbede bâkî kalan hoş bir anırtıdır.

Eşekler de insanlar gibi, memeli hayvanlardan ise de, eşeklerin dişileri insanların dişileri gibi sutyen kullanmazlar. İnsanlardan en farklı yerleri kulaklarıdır. İnsanların kulakları bikini mayo giymiş gibi çıplak olduğu halde, eşeklerin kulakları hicap ve edeplerinden yumuşacık tüylerle örtülmüştür.

Asilzade eşeklere merkep, eşek yavrusuna sıpa, insan yavrusuna çocuk denir. Eşek yavrusu da insan yavrusu gibi koşar zıplarsa da, hiç bir zaman komşunun bahçesindeki ağaca çıkıp erik çalmaz, cam kırmaz.

Eşeğin dişisine, insanın kalleşine kancık denir. İnsanın da, eşeğin de dişisine makiyaj yapmak hastalığı vardır. Nerde toz, yumuşak toprak, küllük görse, hemen orada yatıp yuvarlanır, pudralanır.

Ne zaman ve nerde olursa olsun hep aynı dili kullanan eşek, kendi sesine hayran hatipler gibi, hiç bir zaman tecvit anırtısı ile mağrur olmaz.

Eşek, beğenmediği hendekten atlatmak istedikleri zaman muhalif olur. Başka zaman sabırlı, yumuşak başlı, dayanıklı ve çilekeştir.

Erkekler karılarına ihanet ettikleri zaman hiç bir şey belli olmaz. Halbuki zavallı eşek, kırk yılda bir çapkın bir kısrakla hovardalık edecek olsa, orta yere bir katır çıkar, eşeğin suçunu yüzüne vurur.

Okuyucu hanımlar gibi, ipek mendil elinde nazlanmaz, kırıtmaz, bir tutam ota konser verir, bir avuç samana bir vagon yük taşır. Düşer ölür de, yine de çok yük vurdunuz, demez.

İnsanlığın tarihile beraber, hakarete mâruz kaldığı halde, ne insanları mahkemeye verir, ne de basın kanununa dayanarak tekzip eder.

Eşekler geçmişi unutuverir, geleceği de düşünmezler. Ar sıra burunlarını havaya kaldırıp, dudaklarını titreterek havayı koklamaları, siyasi vaziyeti anlamak içindir.

EŞEĞİ YÜRÜTMEDİKÇE!..

Azgın bir deliyi tımarhaneye kapamışlar. Deli, tımarhanede de işi o kadar azıtmış ki, kimse onunla başa çıkamaz olmuş. Ne deli gömleği, ne soğuk su duşları, ne palabıyık izbandut gardiyanın sopası, hiç biri kâr etmemiş. Sanki bu korkunç deli, tımarhanenin içinde demokratik bir diktatörya kurmuş.

Nihayet bir gün aklı başında bir doktor, bu zırdeliyi karşısına almış:

— Arkadaş, demiş, nedir senin derdin? Meramın ne? Anlat da öğrenelim.

O azgın deli birden yumuşamış:

— Hay Allah senden razı olsun doktorcuğum, demiş, şimdiye kadar ne yapmak istediğimi, bana senden başka bir soran çıkmadı. Size çok teşekkür ederim. Eğer bana bir kalem, bol bol da kâğıt verirseniz, sesim soluğum çıkmaz, kimseyi rahatsız etmem, kendi halime uğraşır dururum...

— Kâğıdı, kalemi ne yapacaksın?

— Bir masal yazacağım.

Hemen delinin eline bir kalem, önüne de istediği kadar kâğıt yığmışlar. Deli, hemen odasına kapanmış, o günden sonra hiç kimseyi de rahatsız etmemiş. Durup dinlenmeden, kâğıtlara bir şeyler yazar dururmuş.

Aradan günler, haftalar geçmiş. Bir gün doktor, bu delinin neler yazdığını merak etmiş. Odasına girmiş:

— Neler yazıyorsun bakalım arkadaş?

— Masalımı yazıyorum

— Okuyabilir miyim?

— Buyurun, okuyun...

Doktor, delinin yazdığı masalı okumağa başlamış:

«Parlak bir ilkbahar sabahı erkenden uyandım. Eşeğimi alıp tarlaya yollandım. Her taraf taptaze yeşillik... Gelincikler, çiğdemler, papatyalar arasından tarlaya geldim. Neşe içinde bir türkü tutturdum. Akşama kadar çalıştım. Gün batarken yola çıktım. Eşeğe «dee haa!..» dedim,, eşek gitmez. Dee haa!.. dedim gitmez... Dehaaa dedim gitmez... Dehaaa!.. dedim gitmez...»

Doktor bütün kâğıtlara bakmış, hepsi de «deehaa!.. dedim gitmez» ile dolu. Deli hâlâ, kâğıtlara, hiç durmadan «deehaa dedim gitmez» diye yazıp duruyormuş.

Doktor deliye dönmüş:

— Masalını okudum. Eşekle akşam dönünceye kadar olan kısım çok güzel. Fakat ondan sonra hep «deehaa dedim gitmez...» bunun arkası yok mu?

Deli, hazin hazin içini çekmiş:

— Ah doktorcuğum, demiş, işten ben de o yüzden delirdim ya... Ne yaptımsa bir türlü eşek gitmiyor. Bir yürüse, masalın arkasını çoktan getireceğim!

Bunu söyler söylemez, hemen kâğıda kaleme sarılmış ve başlamış yazmağa:

— Deha dedim gitmez, deha dedim gitmez, deha dedim gitmez...

Doktor, odadan çıkarken:

— Haydi bakalım, demiş, gayret et şu eşek yürüsün... Yoksa sen de burada ayak direr, kalırsın!..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Şerefine küçük çapkın!..

— Fransız —

— Ne?.. Benim pijamam ha?!..

— Fransız —

Dünya Mizahından

■ *HİKÂYE* ■

Kadınların Casusu

ALBERTO Alassar, ne idüğü belirsiz, mazisi meçhul bir herif olmakla beraber gayet yakışıklıydı. Haleb'den gelmişti. Lâkin görenler Amerika'dan geliyor zanne derlerdi. Çünkü o derece şık, zarif ve Amerikanvari giyiniyordu. Bu ikisi aynı zamanda nasıl olur? Yani hem şık ve zarif, hem Amerikanvari giyinmek ne demektir? Orasını Beyrutun kadınlarına, bilhassa kibar sosyetenin erkeklerden dayak yemeyi, belleri kırılırcasına göbek atarken belinin ortasına yediği tekmeyle en lüks salonlarda yerlere serilip sürünmeyi Amerikanvari hoyrat sevişmenin daniskası zanneden sittilere sormalı. Evet, Alberto Alassar, işte böyle bir tip olduğu için bütün Beyrut kadınları ona âşıktı.

Alassar bu kadar kadına nasıl yetişiyordu diye düşünülemez. İdare ediyordu gerçi. Ama nasıl oluyordu da bütün o kadınlar ona bayılıyorlar, her emrine uyuyorlardı? Bir nokta daha: Alberto avukattı. Boşanma dâvalarında mütehassıstı. Bir gizli celse aktettirir, bir celsede kadınları boşatırdı kocalarından. Bilhassa yalnız kadınların dâvasını alırdı. Yakışıklıydı da. Halk arasında adı kadın casusu diye çıkmıştı. Neden böyle çıkmıştı? Şimdi onu anlatalım size:

Bir gün, Badiye otelinin tam karşısındaki lüks binanın hususî dairesinde, yazıhanesinde otururken kapı açıldı. İçeri beli ince, kalçaları dolgun, yirmi yaşlarında kadar görünen bir kadın girdi. Ama, Şam geceleri kadar berrak gözleri vardı. Kıvılcım gibi yanıyordu bu simsiyah sürmeli gözler. Alberto o dakika işinin bittiğini anladı.

— Boşanmak istiyorum kocamdan! dedi kadın.

— Emredersiniz. Kocanız kimdir?

— İsa Elhabibi.

Alberto küçük dilini yutacaktı. Elhababi, Beyrutun en büyük milyoneriydi. İsterse değil hâkimi, mahkemeyi, adliye teşkilâtını satın alırdı. Boşanmak istemezse kadını Alberto ne yapsındı? Fakat kadın çok güzeldi. Avukat da peşinen dâvayı kabul etmişti. Dönemezdi ki... Kadının derdini dinledi. Anladığına göre İsa Elhababi'nin hiçbir suçu yoktu bu işte. Buna mukabil kadın, Mariyatülbadia, bir hârikaydı. Hiç rahat duracağa benzemiyordu. Bir an evvel kocasından boşanmaktı bütün emeli. Bir kere serbest kalınca, dilediği gibi yaşıyacaktı.

— Peki! dedi Alberto. Peki, lâkin fotoğrafınız var mı? Bize fotoğraf lâzım, pul lâzım, para lâzım...

Milyonerin karısı çantasından bir defter çıkardı. Yüklüce bir çek imzaladı.

— Yalnız hiç fotoğrafım yok. Kocam çok kıskanç olduğundan resmimi çektirmeğe müsaade etmemiştir bugüne kadar. Ne yapacağız şimdi biz?

— Siz merak buyurmayın efendim. Şimdi beraber çıkarız. Bir fotoğrafçıya uğrar, çektiririz. Ben mahkemeye istidayı yarın takdim ederim. Hafta içinde gün alırsak, on gün sonra boşanma ilâmınız hazırdır.

Kadın baygın baygın avukatın yüzüne baktı:

— Ah... dedi. Bunu bir yaparsanız, benden ne isterseniz dileyin. Ücret hususunda korkmayın...

— Korkmuyorum. Yalnız biz de ücretin tamamı peşindir. Masarif müşteriye aittir.

— Hay hay. Ne kadar emrediyorsunuz?

— Estağfurullah. Hele fotoğrafçıya gidelim. Orada kararlaştırırız. Ne yapalım. Eskiden kocalar boş olderlerdi, karılar boşanırdı. Ama şimdi mahkeme var...

— Mahkeme olmasa avukatlara iş çıkmazdı ya...

— Ne yapalım efendim? Buyrun gidelim...

Muhteşem kadın, kapıdan çıkarken sokaktan geçen bir serseri, ona baktı baktı ve:

— Ya Allah...

dedikten sonra bıçağını çektiği gibi bağrına daldırdı. Sitti Bedia oralı olmadı. O, daha kimlerin kendi uğrunda canlarına kıydıklarını görmüştü. Yürüdü.

Aradan on gün geçti.

Onuncu gün sitti Mariatülbadia, boşanma ilâmını aldı. Haber, Beyrutta bir bomba gibi patladı. Elhababi'nin karısını bir celsede boşatmış olmak, Alberto Alassar için müthiş bir reklâm oldu. Eğer o sene seçim olsaydı herif Beyruttan mebus çıkmış, gitmişti. Çok yakın bir arkadaşı bu işin sırrını okadar ısrarla sordu ki, nihayet, Alberto dayanamadı, koynundan bir resim çıkardı:

— Bak şuna! dedi.

Öteki avukat az daha dilini yutuyordu. Resimde, Mariatülbadia çırıl çıplak, uzanmıştı. Alberto da onun yanındaydı.

— İşte, dedi, mesele bu resmi çektirmekte. Hangi mahkeme böyle bir vesika karşısında boşanma kararı vermez? Hangi koca karısını boşamakta tereddüt eder? Tabii sonra resim benim de işime yarıyor, müekkilelerimi elde tutmak kaabil oluyor...

— Ama bu şantaj...

— Merak etme, değil. Çünkü kendileri razı oluyorlar boşana bilmek için böyle resim çektirmeğe. İnanmazsan şahidime sor.

— Şahit mi?

— Evet. Fotoğrafçı. Kardeşimdir!

Ogün bugündür, Alberto Alassar'ın adı kadınlar casusu oldu çıktı: kadın meraklısı mânasına...

— *Huveyda Romains* —

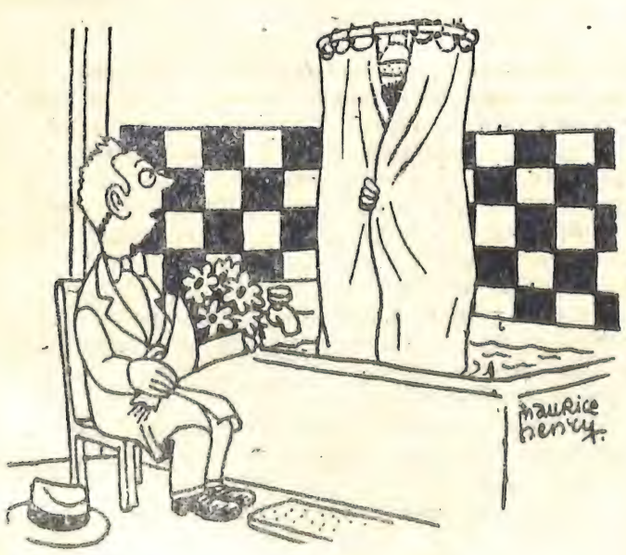

— Beni sevdiğinizi söyleyinceye kadar gitmiyeceğim!..

— Fransız —

— Bakınız, talih çizgisi gayet zengin, sıhhat çizgisi gayet sağlam, gönül çizgisi gayet ince bir el size uzanmak üzere!..

— Fransız —

Jigolo TEVFİK

Yazan: A. ERTEGÜL — Akbabanın Romanı : 14

Delikanlı, boş koridorda beş aşağı, beş yukarı gidip geliyordu. Kendini emniyette hissetmeye başlamıştı. Biraz sonra Suna merdivenlerde göründü. Açık mavi bir elbise giymişti. Tevfik, onu yakalayıp öpünceye kadar yürümesine devam etti. Sabahın bu erken saatinde Sunaya sarılıp öpmek, ilkbaharın kendini öpmek, kucaklamak gibi birşeydi.

— Ne yapayım, seni görünce dayanamıyorum.

— Biliyorum. Ben de ayni durumdayım.

— Benim evime gelir misin? diye sordu, başbaşa. rahatsız edilmeden konuşur, vakit geçiririz.

Tevfik:

— Tabii, memnuniyetle.

Kolkola yürüdüler. Onlar için dünyada aşktan başka birşey yoktu artık...

★

Suna, Tevfiğin kolları arasında mesut bir çehreyle yatıyordu.

— 1 —

— Şu anı nekadar uzun zamandanberi bekliyordum, bir bilsen...

Tevfik, hiç birşey diyemedi. Aşk onu sarhoş etmiş, içine tatlı bir rehavet çökmüştü.

Suna sözlerine devam etti:

— Sana birşey daha söyliyeyim mi ,belki hayal kırıklığına uğrar, eski sevgililerini ararsın diye ödüm kopuyordu. Sana tam bir aşk hayatı yaşatabilmeyi çok isterim. Ama öyle fena sayılmam değil mi?

Tevfik, dudaklarını kızın kulaklarında ve boynunda gezdirdi.

— Fena da söz mü?.. Şimdiye kadar hiç bir kadın beni böylesine mesut edemedi. Daima eksik kalan bir taraf olurdu... Eğer telâşlanması, endişelenmesi, gereken biri varsa o da benim.

Suna, doğrulup başını kaldırarak Tevfiğe baktı:

— Sen mi?..

— Evet, ben. Sevilmeye lâyık bir insan olduğumu zannetmiyordum. Hâlâ da kendimden emin değilim ya. Belki biraz sonra çıkıp gideceksin... Hem de bir daha dönmemek üzere...

— Sen de güzelsin. Beni öpmeyecek misin?...

Tevfik güldü.

— Peki ben çıldırdım... Ben deliyim, sen de güzel bir kızsın. Tam birbirimize uyuyoruz demektir.

— Sen de güzelsin. Beni öpmeyecek misin?..

★

Aşkın verdiği gevşeklikle ikisi de bir müddet, sakin bir uykuya daldılar. Evvelâ Suna kalktı. Odanın öbür köşesinde giyinirken, birden arkasını dönüp seslendi:

— Tevfik... Sana birşey söyliyeceğim... Belki üzüleceksin ama ne yapayım?.. Mecburum.

Tevfiğin içine bir korku düşmüştü. Bir felâkete uğramak üzereydi ama acaba nasıl bir felâket?..

— Evet. Devam et.

— 2 —

— Şu senin ahbabın Semiha var ya... Geçenlerde sen yokken beni aradı. Konuştuk.

Tevfik yataktan fırladı.

— Seninle mi konuştu?...

Genç adam öfkeden titriyordu.

— Yalvarırım daha sâkin ol. Aramızdaki münasebeti haber almış - o hınzır detektif herşeyi anlatmış... Ve seni rahat bırakmadığım takdirde, yani münasebeti kesmezsem, ikimizin de onun elinden çekeceği varmış...

Tevfik giyinmeye başlamıştı. Bir taraftan da öfkeli öfkeli söyleniyordu.

— Hınzır karı... Onun alacağı olsun. Bak dünya kaç bucakmış ben ona gösteririm. Utanmıyor da... Münasebetsiz... Kendini ne zannediyormuş.

Suna, Tevfiğe sarıldı. Telâş içinde onun sinirini yatıştırmaya çalışıyordu.

— Ay, ne olur sinirlenme şekerim... Şöyle yatağın kenarına otur da başbaşa verip bu meseleye bir çare bulmaya çalışalım .

Fakat Tevfik dairenin kapısından çıkmaya hazırlanıyordu. Suna, yarı giyinik vaziyette peşinden koştu.

— Nereye gidiyorsun?..

Genç kız, müthiş korkmuştu.

— O yezit karıyı öldürmeye gidiyorum.

★

Hiç aralıksız üstüste çalınan zile hizmetçi Marikayı kapıya koşturdu. Tevfik, onun birşey söylemesine meydan bırakmadan öfkeli bir tavırla hizmetçiyi itip içeri daldı.

— Aman pasam, dur biraz... Anımda aber vereyim.

Semiha terasta kahvaltı ediyordu. Tevfiğin kendine doğru geldiğini görünce muzaffer bir edayla gülümsedi.

— Demek beni aldatabileceğini zannediyordun, öyle mi... Hay budala hay... Pek de cahilmişsin ayol...

— 3 —

Tevfik, hırsla, kadının eline vurdu. Fincan yere düşerek şangırtıyla parçalanmıştı.

— Utanmaz, rezil karı...

Semiha, kenara çekilmiş, tüyler ürpertici bir sükûnet içinde boş gözlerle Tevfiği seyrediyordu. Nihayet ağır ağır kıpırdadı:

— Haah, şöyle... Biraz sinirlen bakalım. Birşeyler daha kır da için rahatlasın. Şu anda zihninden geçen düşünceleri o kadar iyi biliyorum ki...

Kadın, bu defa da kahkahalarla gülmeye başlamıştı. Tevfik, âni bir hırsla masaya bir tekme savurdu. Üzerindeki yemek tabakları, bardaklar etrafa savrulmuş... Bahçeye bir yemek yağmuru yağmıştı...

— Senden nefret ediyorum .Anlıyor musun, nefret ediyorum.

Olup bitenleri bir köşeden seyreden Marika, ellerini yüzüne kapayarak ağlamaya başlamıştı. Fakat Semihanın üzerinde garip bir soğukkanlılık vardı. Yavaşça Tevfiğin yanına gelip ceketinden yakalayarak kendine çekti.

— Aklınca, Suna denen bir bebek için beni yüzüstü bırakıp gideceğini sanıyordun öyle mi?.. Bacak kadar bir çocuk seni böyle kibirli yaptı ha?.. Kimbilir belki de onunla beraber kaçmayı bile düşünüyordun?.. Hah hah ha... Güleyim bari. Hiç bir yere gitmiyorsun, anlaşıldı mı... Burada, benimle kalacaksın. Seni istediğin şekle sokmak için tam üç yıl uğraştım. Üstelik avuç dolusu da para döktüm. Hayır, hayır, bir yere gidemezsin, burada kalacaksın. Anladın mı?..

Tevfik, haykırırcasına,

— Sevgilimi tehdit ettin ha?.. diye söylendi ve elinin tersiyle kadına bir tokat indirdi.

Semiha, darbenin şiddetiyle dizlerinin üstüne düşmüştü. Burnundan da kan akıyordu. Sabahlığının önü açılmış, çıplak vücudu meydana çıkmıştı. Boğuk boğuk bağırdı:

(Arkası var)

— 4 —

Dünya Karikatürleri

KISKANÇLIK!..

— Fransız —

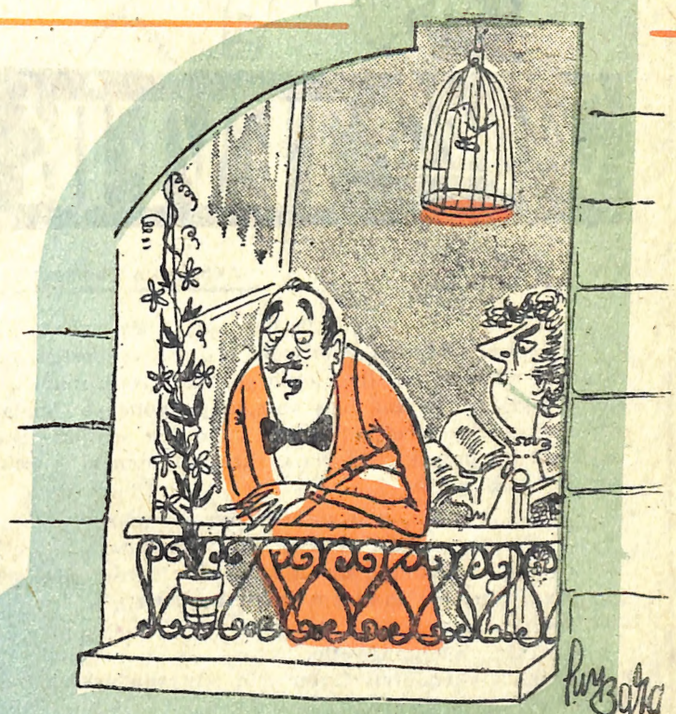

— Kuşlar, çiçekler, yapraklar... Evli olmayanlar için ne şairane şeyler!..

— Fransız —

— Bu hikâye, kadınlar meclisinde anlatılamaz... Sayın bayanlar, lütfen dinlemeyiniz!..

— Fransız —

YAZISIZI..

— Fransız —

Perdede büyük muvaffakiyetler kazanan Lâle Oraloğlu bu sene: Leylâklar altında, 6 Ölü var, Nilgün filimlerinde oynuyor

Lâle Oraloğlu

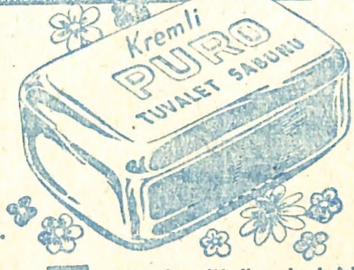

PURO İÇİN NE DİYOR...

"PURO, fevkalâde bir Tuvalet Sabunu olmakla beraber, aynı zamanda, terkibinde krem hassaları bulunan müessir ve pratik bir güzellik müstahzarıdır. Cildinizi korumak, genç ve güzel kalmak için PUROdan çaşmayınız.

1 PURO, cilt üzerindeki siyah benek ve güzelliği bozan sivilcelerin teşekkülüne mani olur

2 PURO, cildin derinliklerine kadar nüfuz ederek yabancı ve zararlı maddeleri temizler

3 PURO, cildin gizli kalan güzelliğini ve cazibesini meydana çıkarır

BOL KÖPÜKLÜ NEFİS KOKULU

PURO Güzellik Metodunu bugünden itibaren siz de tatbik ediniz.

PURO

TUVALET SABUNU 100 DE 100 SAFTIR

4-20

Türkiye İş Bankası

1954

Yılı İkramiye Plânı:

1.500.000 Lira

Bahçeli 30 Ev

1 Temmuz Çekilişi	25 Ağustos Çekilişi
Bahçeli 4 Ev	Bahçeli 6 Ev

Çeşitli Para İkramiyeleri

Hesabınızda daima en az 150 lira bulundurunuz

Denizcilik Bankası

T.A.O.

DENİZYOLLARI

Gemilerile seyahat bir zevktir

Amerikaya:

Türk parasile muntazam seferler

Denizyolları

Sürat, Emniyet, Konfor, demektir

NAKLİYAT SİGORTALARI EMİRLERİNİZİ BEKLERLERKEN.

"Acaba mallarım salimen, yerlerine varacaklarmı,, diye üzülüp, kendinizi, CANLI BİR İSTİFHAM haline sokmayın

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

— Ben polis hafiyesiyim, kocanız namına her yerde sizi takibe, himayeye memurum... Kendinizi daima benim kollarım arasında hissedeceksiniz!

— İl Travaso —